

PASSEJANT PER LA HISTÒRIA PERSA

Un relat de: [Gemma Matas Gustems](#)

Els orígens de les guerres mèdiques van ser durant la gran expansió de la Pèrsia dels aquemènides. Sobre els 540 a.C., els perses van derrotar a Lidia (va ser el final de Creso, del que es diu que havia provocat l'atac per una interpretació imprudent de les paraules de l'oracle de Delfos, que va pronosticar que si feia la guerra a Pèrsia, destruiria un gran imperi, però no va dir quin). Això va fer que grecs i perses s'enfrontessin cara a cara; en altres llocs, la marea de la conquesta persa va continuar arrasant-ho tot al seu pas. Quan els perses van prendre Egipte, van perjudicar els interessos comercials grecs en aquest país. Després, els perses van passar a Europa i van ocupar les ciutats de la costa fins a Macedònia. Van creuar el Danubi, on van ser derrotats i es van retirar de seguida de Escitàia i hi va haver una espècie de pausa. Més tard, a la primera dècada del segle V a.C., les ciutats gregues de Àsia és van aixecar contra la sobirania persa, encoratjades, potser, pel fracàs de Darío contra els escites, i les ciutats del continent i van decidir ajudar-les. Atenes i Eretria van enviar una flota a Jònia. En les operacions subsegüents, els grecs van incendiar Sardes, l'antiga capital de Lidia i seu de la satrapia occidental de l'imperi persa. Però finalment, la rebel·lió va fracassar, deixant a les ciutats del continent enfrontant-se a un oponent enfurismat.

En general, les coses no anaven amb massa rapidesa en el món antic, i per preparar expedicions a gran escala, feia falta molt de temps. Tot i així, al poc d'esclafar la rebel·lió jònica, els perses van enviar una flota contra els grecs, que va naufragar davant del mont Atos. En el segon intent, en el 490 a.C., els perses van saquejar Eretria, però van caure derrotats en mans dels atenencs en una batalla que el seu nom llegendari és: Marató.

Gemma Matas